

دعای هنگام اندوه و پریشانی: «لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ، وَرَبُّ الْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ».

از ابن عباس رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم هنگام اندوه و پریشانی می گفت: «لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ، وَرَبُّ الْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»: «هیچ معبود برحقى جز الله بردبار وجود ندارد؛ هیچ معبود راستینی جز الله، پروردگار عرش بزرگ وجود ندارد؛ هیچ معبود برحقى جز الله، پروردگار آسمان ها و زمین و پروردگار عرش گران قدر وجود ندارد».

[صحیح است] [متفق علیه]

حدیث مذکور بر این مساله دلالت دارد که غم و اندوه را کسی جز الله متعال از بین نمی برد؛ و چون بنده ی مومن کلمات مذکور در روایت را به هنگام ترس و اندوه بگوید، الله متعال آرامش و امنیت را به او هدیه می کند و از سختی ها می کاهد؛ چرا که ذکر الله بر هیچ امر سخت و دشواری برده نمی شود مگر اینکه آن را آسان می گرداند؛ و مشقت و سختی و اندوه را از بین برده و برطرف نموده و گشایش به دنبال دارد. اما حکمت از ذکر «الحلیم» این است که غالبا اندوه مومن در اثر کوتاهی در عبادت یا غفلت در حالت هایی می باشد؛ و این ذکر با امید عفو و بخشش همراه بوده و کاهنده ی غم و اندوه می باشد.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5141>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

